

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

НАВЧАЛЬНА ПРОГРАМА
дисципліни

**“МІЖНАРОДНИЙ ОЛІМПІЙСЬКИЙ
ТА СПОРТИВНИЙ РУХ”**

**(для спеціалістів
спеціальності “Фізичне виховання”
спеціалізації “Організація управління фізичною
культурою та спортом”)**

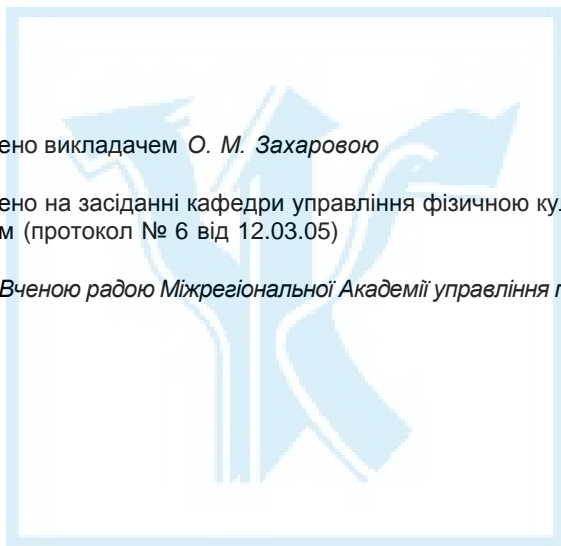
МАУП

Київ 2005

Підготовлено викладачем *О. М. Захаровою*

Затверджено на засіданні кафедри управління фізичною культурою та спортом (протокол № 6 від 12.03.05)

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом

Захарова О. М. Навчальна програма дисципліни “Міжнародний олімпійський та спортивний рух” (для спеціалістів спеціальності “Фізичне виховання” спеціалізації “Організація управління фізичною культурою та спортом”). — К.: МАУП, 2005. — 16 с.

Навчальна програма містить пояснювальну записку, навчально-тематичний план, програмний матеріал до вивчення дисципліни “Міжнародний олімпійський та спортивний рух”, контрольні питання, а також список рекомендованої літератури.

© Міжрегіональна Академія
управління персоналом (МАУП), 2005

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Історія олімпійських ігор, що зародилися у Стародавній Греції, сягає у глибину століть, віддалену від наших днів більш як на двадцять сім століть. Історія ж сучасних Олімпійських ігор не порівнянно короткочасніша: тільки нещодавно було урочисто відзначено 100-річний ювілей відродження олімпійського руху — знаменної події, що відбулася в Парижі влітку 1894 року. Незважаючи на значні зміни, яких зазнали за минулі сто років олімпійський спорт і олімпійський рух, незмінними залишилися принципи, засновані Кубертеном: рівноправність, рівні можливості для всіх, відмова від дискримінації, демократія, справедливість, миролюбство, вшановування переможців і повага до тих, хто програв. Сучасний олімпійський рух, що має надійні підвалини, закладені П'єром де Кубертеном, і відроджені ним Олімпійські ігри — суспільне явище, перед яким виявилися безсилі спроби політичного втручання, війни, терористичні акти і бойкоти.

Сучасному світу необхідний олімпізм як життєвий філософський план, що може стати основою для створення способу життя, побудованого на повазі до загальних етичних принципів і сприятливого виховання, що поєднає спорт із культурою і мистецтвом.

Відроджений олімпійський рух за столітню історію зазнав не лише тріумфи. У його минулому були й лихоліття, пов'язані із трагічними для миру і людства подіями двох світових воєн, протистоянням двох соціальних систем і породженими цим протистоянням спробами деморалізувати олімпійський рух, бойкотувати Олімпійські ігри тощо. Однак з усіх важких випробувань олімпійський рух виходив ще міцнішим, загартованішим і стабільнішим, порівняно швидко оговтуючись від воєнних, соціальних та інших наслідків. Причиною такої дивовижної життєздатності є велика привабливість світлих ідей олімпізму — і тих, що дійшли до нас від олімпійських ігор Стародавньої Греції, і сучасних олімпійських ідеалів і принципів.

Спортивні, виховні й освітні аспекти сучасного олімпійського спорту тісно переплелися з філософськими, соціальними,

політичними та економічними. Тому він став явищем універсального характеру і одним з найяскравіших прикладів ефективного й плідного розвитку людини і поваги до людської особистості, зміцнення миру, дружби та взаєморозуміння між народами й державами.

Олімпійський спорт здобув величезний престиж у світі й нині відіграє надзвичайно важливу роль у розвитку людського суспільства. Олімпійський рух зажив високого авторитету, впливовості та стабільності, завдяки чому воно в сучасних умовах всіляких політичних, економічних, демографічних, екологічних та інших загострень зумів домогтися всесвітньої підтримки переважної більшості світового співтовариства.

Завдання олімпійського руху — зберігати значення і єдність ігор не тільки як найбільшої спортивної події, а й як найважливішого всесвітнього фестивалю дружби, солідарності та миру, зберігати й у майбутньому принципи універсальності Олімпійських ігор, а також єдність часу й місця їх проведення.

У сучасних умовах помітно зросла роль олімпійського руху, етнічних цінностей олімпізму і його основних принципів у розвитку сучасного суспільства.

У діяльності Міжнародного олімпійського комітету (МОК) останніми роками важливе значення мають акції миротворчої спрямованості. Щодалі підвищується роль у повсякденній діяльності МОК і керованого ним олімпійського руху екологічних, природоохоронних аспектів. Повага до навколишнього природного середовища є одним з основних принципів Олімпійської хартії.

Спортсмен є центральною фігурою олімпійського руху, а завдання олімпійського руху полягає в захисті інтересів спортсменів.

Олімпійський рух, спираючись на концепцію олімпізму, перетворився нині на найбільший соціальний рух, що охоплює світове співтовариство у душі взаємного визнання і співробітництва, чесно й відкритої конкуренції, коли найвищою цінністю є людська особистість, її здібності та досягнення, без дискримінації за расовими, національними, політичними або економічними ознаками. Міжнародний олімпійський та спортивний рух — нормативна дисципліна, що викладається у вищих навчальних

зкладах з метою формування у майбутніх фахівців базових знань системи загальних положень забезпечення діяльності керівного складу спортивних організацій і установ. Навчальна програма цієї дисципліни розроблена з урахуванням того, що студенти факультету управління фізичною культурою, спортом і туризмом відповідають освітньо-професійним програмам підготовки при реалізації робочих навчальних планів освітньо-кваліфікаційного рівня “спеціаліст”, вивчають її на курсах нормативних навчальних дисциплін.

Для контролю вивчення дисципліни “Міжнародний олімпійський та спортивний рух” передбачені такі форми організації навчального процесу: лекційні та практичні заняття, написання тематичних рефератів, складання заліку.

У результаті вивчення цієї дисципліни студенти повинні *знати*:

- основні події з історії розвитку міжнародного олімпійського руху;
- основні принципи міжнародного олімпійського руху;
- особливості розвитку міжнародного олімпійського руху на сучасному етапі;
- мету, завдання і основні напрями подальшого розвитку міжнародного олімпійського руху;
- сфери життя людського суспільства, які стосуються інтересів міжнародного олімпійського руху;

уміти:

- користуватися науково-методичною та спеціальною літературою, що сприяє ґрунтовному опануванню теоретичних знань з міжнародного олімпійського та спортивного руху;
- орієнтуватись у правових і соціальних аспектах сучасного міжнародного олімпійського руху;
- орієнтуватись в особливостях організаційних і фінансово-економічних проблем сучасного міжнародного олімпійського та спортивного руху.

Дисципліна “Міжнародний олімпійський та спортивний рух” є обов’язковою для вивчення студентами спеціальностей “Фізичне виховання” і “Фізична реабілітація” навчально-кваліфікаційного рівня “спеціаліст”.

НАВЧАЛЬНО-ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН
вивчення дисципліни

“МІЖНАРОДНИЙ ОЛІМПІЙСЬКИЙ ТА СПОРТИВНИЙ РУХ”

№ пор.	Назва теми
1	Спорт і Олімпійські ігри у Стародавній Греції
2	Відродження Олімпійських ігор
3	Олімпійські ігри сучасності
4	Основні принципи, структура і функціонування олімпійського спорту
5	Загальна структура міжнародної олімпійської системи
6	Аматорство в олімпійському спорті
7	Організація проведення і програма Олімпійських ігор
8	Соціально-політичні та правові аспекти сучасного олімпійського спорту
9	Основні напрями діяльності Міжнародного олімпійського комітету
10	Економічні засади олімпійського спорту

ПРОГРАМНИЙ МАТЕРІАЛ
для вивчення дисципліни

“МІЖНАРОДНИЙ ОЛІМПІЙСЬКИЙ ТА СПОРТИВНИЙ РУХ”

Тема 1. Спорт і Олімпійські ігри у Стародавній Греції

1. Джерела спорту у Стародавній Греції.
2. Спортивні споруди у Стародавній Греції.
3. Зародження давньогрецьких Олімпійських ігор. Олімпійські ігри й інші давньогрецькі змагання.
4. Організація і програми Олімпійських ігор стародавності.
5. Участь у змаганнях, визначення і вшановування переможців.
6. Підготовка атлетів до Олімпійських ігор у Стародавній Греції.

Література [20–25]

Тема 2. Відродження Олімпійських ігор

1. Спроби відродження Олімпійських ігор.
2. П'єр де Кубертен і відродження Олімпійських ігор.

3. Конгрес 1894 р. і його роль в олімпійському русі.
4. Створення Міжнародного олімпійського комітету. Олімпійська хартія.

Література [36–38]

Тема 3. Олімпійські ігри сучасності

1. Ігри першої Олімпіади та їх значення.
2. Загальна характеристика першого періоду Олімпійських ігор (1896–1912 рр.).
3. Загальна характеристика другого періоду Олімпійських ігор (1920–1948 рр.).
4. Загальна характеристика третього періоду Олімпійських ігор (1952–1988 рр.).
5. Четвертий період олімпійського руху сучасності.
6. Зимові Олімпійські ігри в системі олімпійського спорту.

Література [2; 13; 14; 17]

Тема 4. Основні принципи, структура і функціонування олімпійського спорту

1. Основні принципи олімпійського спорту.
2. Олімпійська хартія — основний правовий документ олімпійського спорту.
3. Характеристика загальної структури міжнародної олімпійської системи.
4. Олімпійські конгреси.

Література [19; 43; 44]

Тема 5. Загальна структура міжнародної олімпійської системи

1. Міжнародний олімпійський комітет (МОК) і основні напрями його діяльності.
2. Міжнародні спортивні федерації (МСФ) і основні напрями їх діяльності.

3. Національні олімпійські комітети (НОК) і основні напрями їх діяльності.
4. Регіональні, континентальні та інші ігри.
5. НОК у системі управління олімпійським спортом у різних країнах.
6. Міжнародна олімпійська академія і Олімпійський музей.

Література [14; 47; 50]

Тема 6. Аматорство в олімпійському спорті

1. Поняття про спортсмена-аматора.
2. Проблеми аматорства в сучасному олімпійському спорті.
3. Відкриті Олімпійські ігри і вирішення проблем аматорства й професіоналізму в олімпійському спорті.

Література [37; 42; 48]

Тема 7. Організація проведення і програма Олімпійських ігор

1. Місце проведення Олімпійських ігор.
2. Підготовка і проведення Олімпійських ігор.
3. Програма Олімпійських ігор.

Література [13; 27; 46]

Тема 8. Соціально-політичні та правові аспекти сучасного олімпійського спорту

1. Демократизація Міжнародного олімпійського комітету і олімпійського спорту.
2. Комерціалізація олімпійського спорту.
3. Професіоналізація олімпійського спорту.
4. Олімпійський і професійний спорт.
5. Олімпійський і масовий спорт.
6. Олімпійські ігри для інвалідів.
7. Олімпійський рух і політика.
8. Участь жінок в олімпійському спорті.

9. Радянський Союз і олімпійський рух.
10. Олімпійський рух в Україні.

Література [4; 36; 55; 62]

Тема 9. Основні напрями діяльності Міжнародного олімпійського комітету

1. Єдність олімпійського руху — основне завдання МОК.
2. Діяльність МОК останніми роками.
3. Боротьба з апартеїдом у спорті.
4. Боротьба із застосуванням допінгу у спорті.
5. Проблеми організації і проведення Олімпійських ігор.

Література [37; 42]

Тема 10. Економічні засади олімпійського спорту

1. Економічна діяльність Міжнародного олімпійського комітету.
2. Фінансування олімпійського спорту в різних країнах світу.
3. Економічні програми організації і проведення Олімпійських ігор.

Література [11; 13; 17; 19; 38; 46; 55; 66]

КОНТРОЛЬНІ ПИТАННЯ

1. Олімпійські ігри та інші грецькі змагання у Стародавній Греції.
2. Спортивні споруди у Стародавній Греції.
3. Організація і проведення Олімпійських ігор у Стародавній Греції.
4. Фізичне виховання в системі утворення і виховання у Стародавній Греції.
5. Підготовка атлетів до Олімпійських ігор.
6. Кризові явища в давньогрецькому спорті й закриття Олімпійських ігор.
7. Відродження Олімпійських ігор.

8. П'єр де Кубертен і його роль у міжнародному олімпійському русі.
9. Конгрес відродження Олімпійських ігор та його роль в олімпійському русі.
10. Створення Міжнародного олімпійського комітету та його роль у розвитку світового спорту.
11. Олімпійська хартія — основний правовий документ олімпійського спорту.
12. Перші Олімпійські ігри сучасності та їх значення.
13. Олімпійські ігри першого періоду: значення і характеристика.
14. Олімпійські ігри другого періоду: значення і характеристика.
15. Олімпійські ігри третього періоду: значення і характеристика.
16. Четвертий період олімпійського руху сучасності.
17. Зимові Олімпійські ігри в системі олімпійського спорту.
18. Основні принципи олімпійського руху.
19. Олімпійська хартія, її створення і вдосконалення.
20. Міжнародна олімпійська система: структура і значення.
21. Штаб-квартира МОК і її значення.
22. Членство і комплектування Міжнародного олімпійського комітету.
23. Олімпійська хартія: обов'язки членів Міжнародного олімпійського комітету.
24. Основні органи МОК.
25. Олімпійські конгреси та їх роль у міжнародному олімпійському русі.
26. Характеристика діяльності міжнародних спортивних федерацій.
27. Характеристика діяльності Національних олімпійських комітетів.
28. Міжнародні спортивні ігри: значення і характеристика.
29. Система управління олімпійським спортом у різних країнах світу. Роль НОК у цій системі.
30. Міжнародна олімпійська академія та її значення.

31. Олімпійський музей, його значення для міжнародного олімпійського руху.
32. Спортсмен-аматор в олімпійському спорті.
33. Сучасний олімпійський спорт і проблеми аматорства.
34. Аматорство і професіоналізм в олімпійському спорті.
35. Визначення міста — організатора Олімпіади або зимових Олімпійських ігор.
36. Оргкомітеті Олімпійських ігор: права, обов'язки і основні напрями діяльності.
37. Програма Олімпійських ігор.
38. Основне завдання Міжнародного олімпійського комітету.
39. Основні напрями діяльності Міжнародного олімпійського комітету.
40. Апартеїд у спорті.
41. Допінг і боротьба з його застосуванням в олімпійському спорті.
42. Медична комісія Міжнародного олімпійського комітету і значення медичного контролю в олімпійському спорті.
43. Основні проблеми організації і проведення Олімпійських ігор. Основні шляхи вирішення цих проблем.
44. Демократизація Міжнародного олімпійського руху на сучасному етапі.
45. Тенденції комерціалізації олімпійського руху останніми роками.
46. Олімпійський рух і професіоналізм у спорті.
47. Взаємозв'язок олімпійського і масового спорту.
48. Характеристика взаємозв'язку олімпійського і масового спорту.
49. Параолімпійські ігри. Міжнародна Стік-Мандевільська федерація: значення в олімпійському русі.
50. Вплив політики на міжнародний олімпійський рух.
51. Участь жінок в олімпійському спорті.
52. Участь СРСР у міжнародному олімпійському русі.
53. Олімпійський рух в Україні.
54. Основи економічної діяльності Міжнародного олімпійського комітету.
55. Системи фінансування олімпійського спорту в різних країнах світу.

56. Економічні програми організації і проведення Олімпійських ігор.
57. Роль олімпійського руху у зміцненні міжнародних зв'язків.
58. Ювілейний олімпійський конгрес. Рік Олімпійського ідеалу.
59. Олімпізм і олімпійський рух: значення для світового співтовариства.
60. Лідери олімпійського руху та їхня роль у розвитку світового олімпійського спорту.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. *Агеевиц В. У., Ходоров А. М.* Пять колец: идеи и мораль. — Л.: Лениздат, 1985. — 160 с.
2. *Алексеев Р. О.* Международное олимпийское движение. — М.: Знание, 1966. — 96 с.
3. *Баунов Б. А., Попов С. Г.* Москва 80. — М.: ФиС, 1974. — 134 с.
4. *Баунов Б. А.* Олимпийское время Москвы. — М.: ФиС, 1978. — 190 с.
5. *Вакхимед.* Эпипикии (Пиндар Вакхимед: Оды, Фрагменты). — М., 1980.
6. *Вергилий.* Буколики. Георгии. Энеида. — М., 1979.
7. *Геротод.* История. — Л., 1972.
8. *Гомер.* Илиада. — М., 1978.
9. *Гораций.* К. Лидин // Олимпийский огонь. — М.: ФиС, 1980. — С. 56.
10. *Мюнхен: Олимпиада и плитка.* Игры от зари до зари / Е. Е. Григорьев, И. Мельников, В. Чертков. — М.: Сов. Россия, 1974. — 144 с.
11. *Энциклопедический словарь по физической культуре и спорту:* В 3 т. — М.: ФиС, 1961.
12. *Звезды спорта: Справочник /* Сост. Б. Н. Хавин. — М.: ФиС, 1979. — 432 с.
13. *Кастров Ф.* Международное олимпийское движение. Острый кризис в связи с проведением Олимпийских Игр 1988 г. в Сеуле. Единственно возможное решение этой проблемы. — Гавана: Editora Politica, 1985. — С. 5–12.

14. *Ким Ун Ен.* МОК, Олимпийское движение и международные отношения // *Международ. спорт. и олимп. движение.* — М., 1993. — С. 20–30.
15. *Киселев Н. С., Мельников И. А.* Над Мельбурном голубое небо. — М.: Молодая гвардия, 1957. — 176 с.
16. *Киселев Р. М.* Десятый Олимпийский конгресс (публицистический обзор). — М.: ФиС, 1975. — 102 с.
17. *Коваль В. И.* Олимпиада-80 (Экономический аспект). — М.: Знание, 1978. — 48 с.
18. *Кулешов А. П., Соболев П. А.* В снегах Скво-Вэлли. Америка в олимпийские дни. — М.: ФиС, 1960. — 224 с.
19. *Кун Л.* Всеобщая история физической культуры и спорта. — М.: Радуга, 1982. — 400 с.
20. *Кун Н. А.* Легенды и мифы Древней Греции. — М.: Просвещение, 1975. — 464 с.
21. *Лебедев Л. Г., Мельников И. А.* В лучах олимпийского огня. — М.: ФиС, 1977. — 102 с.
22. *Логофет О. Н.* Пять олимпийских дней. — М.: Сов. Россия, 1960. — 72 с.
23. *Лукашин Ю. С., Хавин Б. Н.* Белые Олимпиады. — М.: ФиС, 1960. — 398 с.
24. *Любомиром Н. И.* XV Олимпийские игры. — М.: ФиС, 1955. — 328 с.
25. *Любомиром Н. И.* От Афин до Рима. — М.: Сов. Россия, 1960. — 512 с.
26. *Любомиров Н. И.* Советский спорт и олимпийское движение. — М.: Знание, 1967. — 96 с.
27. *Мамлеев Д. Ф., Силантьев В. И.* Звездный час Монреаля. — М.: Известия, 1976. — 239 с.
28. *Машин Ю. Д.* Итоги XVIII Олимпийских игр в Токио. — М.: ФиС, 1965. — 46 с.
29. *Международные спортивные объединения и туристические организации.*: Справочник / Под ред. В. И. Коваля. — М.: ФиС, 1973. — 328 с.
30. *Мазэ Ф.* Шестьдесят лет Олимпийских игр. — М.: ФиС, 1959. — 391 с.

31. *Мифы народов мира: Энциклопедия: В 2 т. — М.: Сов. энцикл. — 1982.*
32. *Новоскольцев В. А. Переплетенная радуга. Этюды о Кубертене. — М.: ФиС, 1964. — 84 с.*
33. *Новоскольцев В. А. Пылающая эстафета. — М.: ФиС, 1979. — 304 с.*
34. *Олимпийское созвездие. Победители XI зимних и XX Олимпийских игр: Справочник / Сост. А. Д. Бирюков. — М.: ФиС, 1974. — 270 с.*
35. *Олимпийский огонь. Спорт в творчестве поэтов мира. — М.: ФиС, 1980. — 382 с.*
36. *Олимпийская энциклопедия. — М.: Сов. энцикл., 1980. — 416 с.*
37. *Павлов С. П. XIX Олимпиада. Надежды, итоги, проблемы. — М.: ФиС, 1968. — 64 с.*
38. *Павлов С. П. Олимпийский год. Итоги. Уроки. Перспективы. — М.: ФиС, 1973. — 64 с.*
39. *Парандовский Ян. Мифология. Верования и легенды греков и римлян. — М., 1971.*
40. *Парандовский Ян. Олимпийский диск. — М.: Прогресс, 1979.*
41. *Пиндар. Первая Олимпийская песня // Олимпийский огонь. — М.: ФиС, 1980. — С. 43–48.*
42. *Проблемы олимпийского движения (Болгарский олимпийский комитет): Сборник. — София, 1977. — 366 с.*
43. *Платонов В. Н., Гуськов С. И. Олимпийский спорт. — К.: Олимп. лит., 1994. — 494 с.*
44. *Платонов В. Н., Петровский В. В. Олимпийский спорт как система знаний и сфера деятельности // Современный олимпийский спорт. — К., 1993. — С. 13–17.*
45. *Рявкин Л. И. В долине Алфея. Олимпийские игры в искусстве Древней Греции. — М., 1969.*
46. *Родиченко В. С. Организация и техническое обеспечение олимпийских соревнований. — М.: Знание, 1978. — 64 с.*
47. *Романов Н. Н. Международные спортивные движения. — М.: ФиС, 1973. — 256 с.*
48. *Романов Н. Н. Трудные дороги к Олимпу. — М.: ФиС, 1987.*

49. Ромашко А. И. Спортивные сооружения для Олимпийских игр. — М.: Знание, 1979. — 64 с.
50. Саввин В. И. Современное олимпийское движение. — М.: Знание, 1970. — 32 с.
51. Симонид Кеосский. Победители на Олимпийских играх // Олимпийский огонь. — М.: ФиС, 1980. — С. 49–50.
52. Соболев П., Калинин Н. Олимпийские игры. — М.: ФиС, 1955. — 152 с.
53. Соболев П. А. Олимпия, Афины, Рим. — М.: ФиС, 1960. — 462 с.
54. Соколов Г. И. Олимпия. — М.: Искусство, 1980. — 206 с.
55. Хавин Б. Н. 500 вопросов и ответов об Олимпийских играх. — М.: ФиС, 1971. — 176 с.
56. Хавин Б. Н. Все об Олимпийских играх: Справочник. — М.: ФиС, 1979. — 608 с.
57. Шанин Ю. В. Герои античных стадионов. — М.: ФиС, 1979. — 142 с.
58. Мебель Г. Олимпия и ее игры: Пер. с нем. — Лепцинг: Эдицион, 1967. — 280 с.
59. Шишигин М. Путь к Олимпу. — М.: ФиС, 1967. — 496 с.
60. Штейнбах В. Л. Герои Олимпийских баталий. — М.: ФиС, 1979. — 216 с.
61. Штейнах В. Л. Олимпийские эмблемы. — М.: ФиС, 1978. — 188 с.
62. От Афин до Москвы / Сост. В. Л. Штейнах — М.: ФиС, 1979. — 264 с.
63. Гуськов С. И. Любители или профессионал. — М.: Знание, 1988. — 94 с.
64. Гуськов С. И. Спонсор и спорт. — М., 1995. — 160 с.
65. Гуськов С. И., Гуськов С. С. Телевидение и спорт. — М.: Полиграф. сервис, 2000. — 334 с.
66. Столбов В. В. История физической культуры. — М.: Просвещение, 1989. — 288 с.
67. Пономарев Н. И. Функции спорта и его место в системе общественных отношений // Теория спорта. — К.: Выща шк., 1987. — С. 45–65.
68. Профессиональный спорт / Под общ. ред. С. И. Гуськова, В. Н. Платонова. — К.: Олимп. лит., 2000. — 391 с.

ЗМІСТ

Пояснювальна записка	3
Навчально-тематичний план вивчення дисципліни “Міжнародний олімпійський та спортивний рух”	6
Програмний матеріал до вивчення дисципліни “Міжнародний олімпійський та спортивний рух”	6
Контрольні питання	9
Список рекомендованої літератури	12

Відповідальний за випуск *Н. Г. Потапенко*
Редактор *І. В. Хронюк*
Комп'ютерне верстання *Т. В. Кулік*

МАУП
Зам. № ВКЦ-2206

Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП)
03039 Київ-39, вул. Фрометівська, 2, МАУП